

عنوان مقاله:

اصل منع اعاده پناهندگان از منظر اسناد حقوق بشری با تاکید بر پناه جویان زیست محیطی

محل انتشار:

فصلنامه تمدن حقوقی، دوره 5، شماره 12 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مهناز خرسندی - کارشناس ارشد حقوق بین الملل، دانشگاه پیام نور واحد تهران جنوب، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

عسکر جلالیان - دانشیار حقوق بین الملل، دانشگاه پیام نور واحد تهران جنوب، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در طول قرن اخیر جامعه بشری بیشتر درگیر مشکلات زیستی چون تبدیل شدن زمین‌های حاصلخیز به بیابان، سیلاب ناشی از کمبود یا بیش از حد بارش، آتشفشان، طوفان و زلزله و غیره بوده که منجر به کوچ ساکنین این مناطق و ظهور پناه جویان زیست محیطی شده است. چالش اساسی که در این پژوهش نیز به دنبال بررسی آن هستیم به رسمیت شناختن این نوع پناهندگی از سوی اسناد بین المللی و دولت ها و رعایت اصل منع اعاده ایشان به کشورشان می باشد. به طور کلی تمام پناه جویان در هر کجای دنیا که باشند دارای حقوقی می باشند که کشور پذیرنده ایشان ملزم به رعایت این حقوق است. اما آنچه از نتایج پژوهش حاضر حاصل گردید این است که همواره در جهت حمایت بین المللی از پناه جویان زیست محیطی، در جهت عدم اعاده و دیگر حقوق ایشان، در اسناد و مجامع بین المللی کمبودهایی وجود دارد. در این راستا طرح ریزی یک کنوانسیون بین المللی برای حمایت آن ها، می تواند حاکی از یک تغییر پارادایم در نظام بین المللی حقوق بشر و چهارچوب های حمایتی معطوف به تضمین حیات شرافتمندانه انسان باشد. همچنین در این بین نباید از مشارکت و همکاری دولت ها در به رسمیت شناختن این نوع پناهندگان و حقوق آن ها، حمایت و اجرای اصل منع اعاده در موردشان، غافل ماند.

کلمات کلیدی:

پناه جویان زیست محیطی، اصل منع اعاده، اسناد بین المللی، حقوق بشر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1550738>

